

Sygn. akt IV KO 40/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie z zażalenia **G. K.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 16 marca 2022 r., sygn. akt 4108 – 5 Ds. (...)  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 czerwca 2022 r.  
wniosku Sądu Rejonowego w K. z dnia 15 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV Kp (...) o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

**postanowił:**

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O..**

### UZASADNIENIE

G. K. złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez I. W. - sędzię Sądu Rejonowego w K., które miało polegać na „sfalszowaniu protokołu posiedzenia w sprawie III Kp (...)”, „poświadczeniu nieprawdy, niedopełnieniu obowiązków oraz kłamstwach” (k. 1, 27) oraz sędziów Sądu Okręgowego w K. orzekających w sprawie VII Ka (...), które miało polegać na pozbawionym podstawy prawnej podważeniu „prawomocnego wyroku sądowego” (k. 32).

Postanowieniem z dnia 16 marca 2022 r., sygn. akt 4108 – 5.Ds.(...), prokurator Prokuratury Rejonowej w K., wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego, odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie mającego miejsce w K. przy ul. F. i przy ul. F. przekroczenia uprawnień przez ustalonych sędziów Sądu Rejonowego w K. i sędziów Sądu Okręgowego w K. polegającego na wydawaniu wadliwych orzeczeń oraz na poświadczaniu nieprawdy co do okoliczności mających

znaczenie prawne, czym działano na szkodę G. K., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone zażaleniem przez G. K..

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV Kp (...) Sąd Rejonowy w K., właściwy do rozpoznania ww. zażalenia, na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy do rozstrzygnięcia innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu swego wystąpienia Sąd Rejonowy wskazał, że przekazanie ww. sprawy ze względu na dobro sprawiedliwości jest celowe z uwagi na fakt, że skarżący upatruje realizacji znamion przestępstwa w zachowaniu sędzi I. W. – sędziego Wydziału III Sądu Rejonowego w K., która, z uwagi na długi staż, pozostaje w bliskich relacjach towarzyskich i zawodowych z wszystkim sędziami tego sądu. Organ wnioskujący, powołując się na orzeczenia Sądu Najwyższego, zauważył, że w opisanych okolicznościach rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w K. mogłoby wywoływać w odbiorze społecznym wątpliwości, co do dochowania w tym postępowaniu zasady obiektywizmu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w K. zasługiwał na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że konfiguracja osobisto - zawodowych powiązań osób, których dotyczyło złożone przez G. K. zawiadomienie o przestępstwie, z sądem miejscowo właściwym wymaga, by - ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości - sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd i to położony poza obszarem właściwości Sądu Apelacyjnego w (...). Tylko takie posunięcie jest w stanie zagwarantować przeprowadzenie postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sprawie, które to podejrzenia mogłaby wywołać już sama tylko świadomość istnienia wskazanych wyżej powiązań. Jest ono również niezbędne do wywołania u zewnętrznych obserwatorów procesu przekonania, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10). Pamiętać bowiem należy, że pod pojęciem „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym na gruncie przepisu art. 37 k.p.k., trzeba także rozumieć potrzebę ukształtowania w

opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i ich bezstronności w rozpoznaniu każdej, choćby incydentalnej, sprawy.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.